

«Γιατί πιστεύω πως τούτος ο σύγχρονος κόσμος όπου ζούμε, ο τυραννισμένος από το φόβο και την ανησυχία, τη χρειάζεται την ποίηση. Η ποίηση έχει τις ρίζες της στην ανθρώπινη ανάσα – και τι θα γινόμασταν, αν η πνοή μας λιγόστευε; »

«Η συμπεριφορά του ανθρώπου δεν μοιάζει να έχει αλλάξει βασικά. Και πρέπει να προσθέσω πως νιώθει πάντα την ανάγκη ν' ακούει πάντα τούτη την ανθρώπινη φωνή που ονομάζουμε ποίηση».

Ο Γιώργος Σεφέρης, ένας από τους κορυφαίους ποιητές για τον οποίο αυτός ο τόπος μπορεί να υπερηφανεύεται, κατάφερε να κερδίσει το Νόμπελ Λογοτεχνίας. Το Δεκέμβριο του '63, στην τελετή απονομής του βραβείου του, ο Σεφέρης μίλησε για τη συνεχή χρήση της ελληνικής γλώσσας, αλλά και για την προσφορά της ποίησης στην ανθρωπότητα και την αναγκαιότητά της στον σύγχρονο κόσμο.

Στα δύο αυτά σημεία τονίζεται η αξία της ποίησης. Αρχικά, ο Σεφέρης σημειώνει ότι η ποίηση αποτελεί την πνευματική ανάσα του ανθρώπου, την πηγή της ζωής του. Η ποίηση δημιουργεί τον άνθρωπο, τον μεταβάλλει από ένα άβουλο άτομο σε έναν άνθρωπο με ιδεολογία και όραμα για τη ζωή, σε έναν άνθρωπο που ψάχνει το νόημα της ζωής σε εκείνα τα αγαθά που γεμίζουν την καρδιά και την ψυχή του και όχι σε εκείνα που γεμίζουν τις τσέπες και το πορτοφόλι του. Η ποίηση και ο άνθρωπος είναι δύο αλληλένδετες έννοιες. Η ποίηση έχει τις ρίζες της στην ανθρώπινη πνοή, στον ανθρώπινο εσωτερικό κόσμο, και παράλληλα δίνει ζωή σε αυτόν, χωρίς αυτήν ο άνθρωπος μαζοποιείται, γίνεται φερέφωνο άλλων απόψεων και πειθήνιο όργανο κάποιων ανθρώπων που θέλουν να τον εκμεταλλευτούν. Με βάση τα λόγια του Σεφέρη, η ποίηση αποτελεί βασικό παράγοντα της ζωής μας, όχι της βιολογικής, αλλά της πνευματικής, εκείνης που μας κάνει να νιώθουμε πληρότητα και ψυχική ευφορία. Τι θα έκανε άραγε ο άνθρωπος χωρίς τη ποίηση, χωρίς την ανάσα του, χωρίς την ουσιαστική ζωή του; Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα δε χρειάστηκε ποτέ να δοθεί, γιατί κάποιοι λόγιοι άνθρωποι, όπως ο Σεφέρης, φρόντισαν για εμάς, και μας άφησαν το πολύτιμο έργο τους για συντροφιά. Ο Σεφέρης τονίζει ότι όσο κι αν έχει αλλάξει η ανθρώπινη συμπεριφορά, και όσο κι αν αλλάξει στο μέλλον, πάντα θα έχει την ανάγκη να διαβάσει ποίηση, «ν' ακούει τούτη την ανθρώπινη φωνή που ονομάζουμε ποίηση». Είναι μια φωνή τόσο αναγκαία για τη ζωή, αλλά και τόσο εύκολο να σιωπήσει κάθε φορά που στερείται αγάπης. Η ποίηση είναι μια φωνή που γεννιέται στις ανθρώπινες ψυχές και πεθαίνει στα ανθρώπινα χείλη, όταν κάποιοι γελοιοποιούν τη γλώσσα και κατ'επέκταση την ίδια. Ας κρατήσουμε την ποίηση στη καρδιά μας, ας μην την αφήσουμε να πεθάνει, ας την αφήσουμε να μείνει στην ψυχή μας και να μας καθοδηγεί με γνώμονα το ανθρώπινο είδος. Οι ποιητές μας έχουν δώσει τις ηθικές αξίες και το επίπεδο που προσπαθούμε να κρατήσουμε στη ζωή μας.

«Σ' αυτό τον κόσμο, που ολοένα στενεύει, ο καθένας μας χρειάζεται όλους τους άλλους. Πρέπει ν' αναζητήσουμε τον άνθρωπο, όπου και να βρίσκεται»

Η φράση αυτή έχει παραμείνει και χρησιμοποιείται με αποφθεγματικό χαρακτήρα έως και σήμερα. Πρέπει σε όλες μας τις πράξεις να ψάχνουμε τον άνθρωπο και να αναρωτιόμαστε αν αυτά που διαπράττουμε συμφωνούν με την ανθρώπινη φύση. Στον σύγχρονο κόσμο που ζούμε, η αξία του ανθρώπου υποτιμάται συνεχώς, χάνεται μέσα στις ανούσιες πράξεις, στις μαζικές συναθροίσεις και στις συναντήσεις με άτομα που δεν προσφέρουν τίποτα. Δεν προβάλλεται η αντικοινωνικότητα, απλά η επαφή με άτομα πνευματικού επιπέδου που μπορούν να δώσουν νόημα στις συζητήσεις.

Πρέπει να αναζητούμε τον άνθρωπο σε ό, τι και αν κάνουμε, να ψάχνουμε την ανθρώπινη φύση στις σκέψεις μας και να έχουμε γνώμονα την ανθρώπινη λογική... Ο Σεφέρης γι' άλλη μια φορά προβάλλει το σωστό και μας οδηγεί με τον λόγο του, έναν λόγο που έμεινε στην ιστορία για τον τρόπο, με τον οποίο προβάλλει την ελληνική γλώσσα!

Ιωαννίδη Αμαλία, Γ1 Γυμνασίου